

คำวินิจฉัยอุทธรณ์
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ที่ ๒ / ๒๕๖๓
เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง
กรณีอาคารชุด

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๒๑๔๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ออกคำสั่งปรับนิติบุคคลอาคารชุด โดยคิด ค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันถัดจาก วันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง จนถึงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่ง ปรับ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่นิติบุคคลฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบพร้อมทั้ง แจ้งให้ทราบว่านิติบุคคลฯ มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือระบุข้ออุทธรณ์ข้อโต้แย้ง และข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่นิติ บุคคลฯ ได้ทราบคำสั่งปรับทางปกครอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมได้รับมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุด ผู้อุทธรณ์ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุด ผู้อุทธรณ์ รับไว้พิจารณาได้หรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้แจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง พร้อมทั้ง แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง โดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า นิติบุคคลฯ ได้รับคำสั่งปรับทางปกครอง เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และ สามารถใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ภายในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามนัยมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วยเหตุนี้ การที่นิติบุคคลฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยวิธีการส่งด้วยตนเอง เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งตามที่กฎหมายกำหนด ไว้ และนิติบุคคลฯ เป็นคู่กรณีที่อยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็น ผู้แทนของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารชุดฯ ถือเป็นผู้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ คำอุทธรณ์จึงรับไว้พิจารณาได้

ประเด็นที่สอง นิติบุคคลอาคารชุด

อ ได้แย้งว่า

“นิติบุคคลฯ ได้จัดการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยการสูบน้ำทิ้งจากอาคารชุดภายในระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ทั้งหมด และทำการเปลี่ยนเครื่องสูบน้ำจำนวน ๒ เครื่อง เปลี่ยนเครื่องสูบน้ำตะกอน จำนวน ๒ เครื่อง และนิติบุคคลฯ ได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากอาคารชุดฯ ไปตรวจวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการของบริษัทเอกชน เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้...” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การที่จะถือว่านิติบุคคลฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษก็ต่อเมื่อนิติบุคคลฯ ได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้ทุกพารามิเตอร์มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้โดยตลอด แต่จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งที่อาคารชุดฯ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ เป็นผลการตรวจสอบภายในระยะเวลาของคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ปรากฏว่าภายหลังครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบและได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งไปตรวจวิเคราะห์ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ พบว่า น้ำทิ้งจากบ่อกักน้ำทิ้ง มีค่าบีโอดี เท่ากับ ๓๔.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ โดยผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว เป็นผลการตรวจสอบที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ เนื่องจากการดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งโดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งโดยห้องปฏิบัติการของกรมควบคุมมลพิษที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน รวมทั้งเป็นการตรวจวิเคราะห์ด้วยวิธีตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด แสดงให้เห็นว่า นิติบุคคลฯ ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้จัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ ข้อโต้แย้งของนิติบุคคลฯ จึงไม่สามารถรับฟังได้

ประเด็นที่สาม นิติบุคคลอาคารชุด

อ ได้แย้งว่า “การ

ตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ นิติบุคคลฯ พบว่า อุปกรณ์ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่ใช้ในการดักตัวอย่างน้ำทิ้ง ทำให้น้ำทิ้งขุ่นและมีตะกอนลอยขึ้นเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลฯ จึงเห็นว่าน้ำทิ้งดังกล่าวออกและทำการดักน้ำทิ้งใหม่อีกครั้ง แต่เนื่องจากน้ำทิ้งได้ถูกกวนขึ้นก่อนแล้ว จึงมีตะกอนเจือปนมากับน้ำทิ้ง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ...” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ นั้น อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บตัวอย่างน้ำจากท่อระบายน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ เป็นด้ามจับและขวดน้ำ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ตามปกติของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งดังกล่าว เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษก็ได้ใช้ความระมัดระวังในการเก็บตัวอย่างน้ำตามปกติวิธีเหมือนดังเช่นที่ได้ปฏิบัติในการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งในแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นๆ ไม่ได้ทำให้น้ำในท่อระบายน้ำทิ้งที่เก็บมานั้น ขุ่นมีตะกอนลอยขึ้นมากผิดปกติกว่าที่ควรจะเป็น โดยขณะเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งน้ำในท่อระบายน้ำทิ้งมีสภาพนิ่ง ไม่ได้ถูกกวนให้ขุ่นก่อนการเก็บแต่อย่างใด ประกอบกับจากการตรวจสอบ ปรากฏว่าน้ำทิ้ง มีค่าความเป็นกรดและด่าง เท่ากับ ๗.๕ ค่าบีโอดี เท่ากับ ๓๔.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารแขวนลอย เท่ากับ ๑๕.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าซิลิเกต น้อยกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดที่เพิ่มขึ้นจากน้ำใช้ปกติ เท่ากับ ๑๓๓ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าน้ำมัน และไขมัน น้อยกว่า ๕ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าที่เคเอ็น เท่ากับ ๒๘.๖ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งพบว่าค่าที่ไม่เป็นไปตาม

เกณฑ์มาตรฐาน...

เกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ คือค่าบีโอดี ซึ่งหากอุปกรณ์ในการตักน้ำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทำให้น้ำ
ขุ่นมีตะกอนลอยขึ้นจำนวนมาก ค่าที่ควรจะไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ ควรจะเป็นค่าสาร
แขวนลอย ดังนั้น ข้อโต้แย้งของนิติบุคคลฯ จึงไม่อาจรับฟังได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงวินิจฉัยให้ยกคำอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุด

ทั้งนี้หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อ
ศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายใน ๙๐ วัน
นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

วินิจฉัย ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายจตุพร บุรุษพัฒน์)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม